

thi dette: alene at spekulere vil i Øjeblikket vistnok blive en mindre god Forretning, medens dette: at omsætte paa Børsen dog sikkert giver nogen Fortjeneste. Ogsaa der vil jeg altsaa antage, at Tidspunktet var særlig heldigt valgt med Hensyn til at bevare disse store, værdifulde Vekselerere som Medlemmer af Fondsbørsen, hvis den højtærede Minister sætter saa stor Pris derpaa. Jeg vil ikke undlade i Udvalget at fremdrage disse Betragtninger og se, om der ikke skulde være en Mulighed for at skabe Tilslutning til disse Synspunkter, som, jeg havde nær sagt, er ved at kvæles af Tilslutning fra alle Sider, idet næsten alle Talere har udtalt, at det er et udmærket Princip, men de vil bare ikke være med til at gennemføre det.

Med Hensyn til Vekselerernes Afgift udtalte den højtærede Minister, at den maatte man bort fra, for den er irrationel. Jeg vil dertil blot sige, at man kan ikke helt sammenligne Vekselererne med andre næringsdrivende. Vekselererne har en særlig Stilling, en Slags monopoliseret Stilling, som ikke andre næringsdrivende har. Lige saa mange Mennesker som ønsker det, kan gaa ind i de fleste andre Erhverv, naar de betaler en Afgift for Næringsbevisets Løsning, men ikke alle Mennesker kan blive Medlemmer af Fondsbørsen; der er en stærk Begrænsning, der skal en udtrykkelig Anerkendelse til fra Handelsministeren. Jeg vil dog synes, at det giver disse Mennesker en Stilling, som der nok kunde være Grund til at kræve en vis Afgift af. Der var en Gang en Monark, som sagde: Paris er vel en Messe værd. Jeg vil stille det Spørgsmaal, om ikke Anerkendelsen af Handelsministeren er 2 500 Kr. værd om Aaret; det vil jeg dog antage.

Hvad angaar Udvidelsen af Børskommissærens Myndighed er det muligt, at Ministeren har Ret i, at der ikke er en Udvidelse paa det Punkt, hvor der tales om Indgivelse af Oplysninger, men der er dog en Udvidelse med Hensyn til de Vekselerere, som nu inddrages under Loven. Jeg maa formentlig have Ret til at betegne det foreliggende Lovforslag som værende af den Art, at det udvider Børskommissærens Myndighed.

Jeg skal derefter gaa over til det Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Minister angaaende Ministeriets Stilling til Bestræbelserne for at hindre Baissespekulationen. Jeg takker den højtærede Mini-

ster for de Oplysninger, han har givet om denne Sag. Ifølge dem foreligger der ikke mindre end 3 Henvendelser til Handelsministeren og, saa vidt jeg kan se, fra alle Sider: En Henvendelse fra Børskommissæren, en fra Fondsbørsbestyrelsens Formand og en fra Vekselererne. Jeg vil gaa ud fra, at alle disse Henvendelser gaar i Retning af, at man skal hindre Kursfaldet paa Papirer. Jeg har vanskeligt ved at se, at dette er en Samfundsopgave, og endnu vanskeligere ved at se, at det er en Støtte til Erhvervslivet. Det nuværende Ministerium har jo ved adskillige Lejligheder haft Anledning til at tage Stilling til Spørgsmaalet om Støtte til Erhvervslivet, og man kan vist sige uden Overdrivelse, at Ministeriet har stillet sig ret afvisende overfor alle Henvendelser. Men her er altsaa et Omraade, hvor Ministeriet mener at have gjort noget for at støtte Erhvervslivet, nemlig naar det gælder om at holde Kursen oppe paa Børspapirerne. Jeg ved ikke, hvor stor Glæde Erhvervslivet som saadant har af denne Støtte. Jeg vil antage, at hvis man ved Erhvervslivet forstaar Produktionsforetagendernes Gang, vil disse Foretagender vistnok være ganske uinteresserede i en saadan Støtte. Jeg ser ikke, at det, at man har høje Kurser paa Værdipapirer, støtter Muligheden for og Evnen til her i Landet at producere og konkurrere med Udlandet. Snarere vilde jeg sige som saa, at det maaske vilde være en Lettelse, hvis der var lave Kurser paa Papirer, i saa Fald var Kravet om Udbytte, som jo stilles ret kraftigt fra mange Sider og ogsaa honoreres ret kraftigt, noget mindre, i alt Fald noget mindre berettiget. Der vilde naturligvis blive et Tab for de Mennesker, som ligger med disse Papirer, men det er der nu en Gang ikke noget at gøre ved, de Mennesker, som har deres Formue anlagt i Børspapirer, maa være forberedte paa, at Papirerne kan falde, og at det skulde være Ministeriets Opgave først og fremmest at gribe ind for at beskytte disse Mennesker mod Konjunkturernes Nedgang, er mig noget vanskeligt at se. Men saa vidt jeg forstod den højtærede Handelsminister, havde alle disse Henvendelser og ogsaa Ministeriets Forsøg paa at gøre Bankerne interesserede i og i det hele taget tilvejebringe en Ordning ikke været til synderlig Nytte, og saa kan man maaske ud fra dette Synspunkt betragte dette Spørgsmaal som uddebatteret.